תלמוד ירושלמי · מפרשים · חידושי חתם סופר על תלמוד ירושלמי · סדר נשים

חידושי חתם סופר על תלמוד ירושלמי סוטה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושי חתם סופר על תלמוד ירושלמי סוטה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושי-חתם-סופר-על-תלמוד-ירושלמי-סוטה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161024 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ב 4
פרק ג 4
הלכה ז 4

פרק א

הלכה ב

מפני מה ספק רה"ר טהור אמר לון מצינו שהציבור עושין פסחיהן בטומאה וכו'. בזה מיושב קושית תוס' שבת פ"ח ע"א בהא דאחז"ל ג' דברים עשה משה מדעתו והסכימה דעתו לדעת המקום וא' מהם ששבר הלוחית מק"ו דפסח דכתיב כל בן נכר וכו' כל התורה וישראל מומרים עאכו"כ. והקשו תוס' הא ק"ו דאורייתא היא ולא הוה מדעתו. ולפע"ד צ"ע על הק"ו הא לא הוה ברירא ליה שכל ישראל מומרים שהרי אח"כ בדקן כסוטות ואע"ג דבסוטה קיי"ל דמשעת סתירה כבר נאסרה דספק טומאה כודאי טומאה מ"מ הא ס' טומאה ברה"ר טהור עכ"פ. אמנם זה לא אתיא רק מפסח דנדחה טומאה בציבור כנ"ל. וא"כ מרע"ה שעדיין לא ידע פ' פסח שני דציבור אינם נדחין לא ידע נמי להקל בספק טומאה ברה"ר ולפי סברתו הוה ק"ו טוב. אבל למסקנא דציביר אינם נדחין וספק טומאה ברה"ר טהור לא א"ש ק"ו של מרע"ה ומ"מ הסכימה דעתו לדעת המקום ומיושב קו' תוס' וק"ל:

פרק ג

הלכה ז

ר' אבהו בעי קמיה ר"ל וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וכו'. מובא בתוס' סוטה כ"ג ע"ב ד"ה כהן מדאיצטרך תחתיו מבניו משמע דהירושלמי פליג אבבלי ולא ילילף מסתם אהרן ובניו וס"ל בניו אפילו בנות משמע אע"ג דגבי טומאת כהנים קיי"ל בני אהרן ולא בנות אהרן י"ל התם לא ממשמעותא דרשינן אלא מיתורא כמ"ש רא"ם ר"פ אמור אבל לעולם סתם בני אהרן גם בנות בכלל מדאיצטרך גבי מנחות כהן תחתיו מבניו וכן משמע קצת דממעט כהנת מטומאת כהנים מדכתיב אמור אל הכהנים ולא הכהנת והקשה בפני משה הא הירושלמי בעצמו ס"ל כהן ואפילו כהנת ולפי הנ"ל אתי שפיר דהכי לאו ממשמעותא דריש אלא מיתורא מדכפל הכהנים בני אהרו ואייתר חדא למעט נשים ומשמעות דורשים איכא בינייהו ירושלמי מפיק לי' מכהנים ולא כהנת ובבלי מבני אהרן והכל מיתורא אבל ממשמעותא אפילו בנית במשמע. (ועיין בשו"ת חת"ס יור"ד סי' ש"א). איש אחד לשבט על דעתיה דר' עקיבא לשונות רבויים הם וכו'. יובן דלכאורה איך האמינו ישראל לנשיאים הלא המה היו נוגעים בעדותם כדאיתא במדרש שהמרגלים חשבו לכשיבואו לא"י לא יהיו עוד נשיאים כ"כ רצו לגרום עיכוב. אך ישראל האמינו

לאותם שלא היו נשיאים להם. וזהו מרומז בקרא [דברים א' כ"ח] אחינו דייקא היינו הפשועים המה המסו את לבבנו ולא נשיאנו: